

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ

6 Ιουλίου 2008
Κυριακή Γ' Ματθαίου (Απόστ. Ρωμ. 5, 1-11)

«Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου», δηλ. «ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἔχει ξεχυθεῖ μέσα στὶς καρδιές μας διὰ μέσου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποὺ μᾶς δόθηκε.

Ποιὸς ἀλήθεια, ἀδελφοί, δὲν συγκινεῖται μπροστὰ στὴν ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; Ποιὸς ἄραγε μπροστὰ στὴν μεγάλη τοῦ Πατέρα συγκατάβαση δὲν ἐκ-πλήσσεται; Ὀνομάζει παιδιά Του ἐμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀχρείους, τοὺς τιποτέ-νιους καὶ ἀναξίους, τὰ σκουλήκια τῆς γῆς· τιμᾶ κι ἀγαπᾶ ἀκόμα κι αὐτοὺς ποὺ δὲν Τὸν τιμοῦν οὔτε Τὸν ἀγαποῦν. Δέχεται ἐκείνους ποὺ Τὸν διώχνουν· ἀγκαλιάζει ἐκείνους ποὺ Τὸν ἀποστρέφονται· γιατί;

Γιατὶ εἶναι αὐτὸ ποὺ διακηρύσσεται στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεώς μας· «Πι-στεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα», δημιουργὸ καὶ ποιητὴ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων. Καὶ ὡς δημιουργὸς μας εἶναι Πατέρας μας καὶ ἐμεῖς παιδιά Του· «Αὐτοῦ ἐσμὲν ποίημα» (Ἐφεσ. 2' 10). Αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν ἀλήθεια τουίζει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν γράφῃ: «Πάντες υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Ὁ δὲ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ Θεὸς Πατέρας «ἔδωκεν ἡμῖν ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι» (Ἰωάν.1-12) καὶ πάλιν: «Ἴδτε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν». (Α' Ἰωάν.3-1)

Ὁ Θεὸς μας, ἀδελφοί μου, εἶναι Πατέρας· μοναδικὸς Πατέρας· πάντοτε Πατέρας· Πατέρας, καὶ ὅταν θρηνοῦμε καὶ ὅταν τραγουδᾶμε ἀμέριμνοι. Πατέρας, καὶ ὅταν εὐτυχοῦμε καὶ ὅταν δυστυχοῦμε· Πατέρας, καὶ ὅταν εἴμαστε γεροὶ στὴν ὑγεία καὶ ὅταν ἀρρωσταίνουμε·

Πατέρας, καὶ ὅταν τηροῦμε τὸ ἅγιο θέλημά Του, ἀλλὰ καὶ τότε ποὺ ἀμαρτάνουμε· δὲν εἶναι Πατέρας μόνο γιὰ τοὺς δικαίους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς· μὲ τὴν πατρικὴ στοργὴ Του τὰ ἀγκαλιάζει ὅλα· μὲ τὴν προστασία Του ὅλα τὰ σκεπάζει.

Ἄν θυμηθοῦμε στὴν παραβολὴ τοῦ «Ἀσώτου» τὴν συμπεριφορὰ τοῦ νέου ὅπου μὲ θράσος καὶ ἀναίδεια ζητεῖ τὸ μερίδιό του ἀπὸ τὴν πατρικὴ περιουσία· πληγώνει τὴν πατρικὴ καρδιά, προσβάλλει τὴν οἰκογενειακὴ τιμὴ καί, ἂν θυμηθοῦμε ἐπίσης τὴ θερμὴ καὶ συγκινητικὴ

συμπεριφορὰ τοῦ πατέρα του, ὅταν γύρισε, τότε μόνο προσεγγίζουμε σωστὰ τὸν «Πατέρα τὸν Παντοκράτορα» καὶ νοιώθουμε τὴν στοργή Του τὴν πατρική.

Κάποτε, ἀδελφοί, ὁ Θεὸς Πατέρας πλένει, νίβει τὰ μάτια μας μὲ δάκρυα· ἀφήνει κάποιον μαχαίρι νὰ τρυπήσει τὴν καρδιά μας, ἀλλὰ καὶ τότε παραμένει Πατέρας· «Εἰ παιδεῖαν ὑπομένετε ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεὸς» (Ἑβρ.12-7). Σ' αὐτούς ποὺ παιδαγωγοῦνται μὲ τὶς δοκιμασίες ὁ Θεὸς συμπεριφέρεται σὰν σὲ παιδιά Του. Γι' αὐτὸ καὶ ὅποιος θελήσει νὰ νοιώσῃ τὴν ἀγάπην τοῦ Πατέρα δὲν γκρινιάζει, δὲν παραπονεῖται· δὲν γίνεται παράξενος καὶ μεμψίμοιρος, κακόμοιρος καὶ μικρόψυχος. Καὶ τότε, ἀγαπητοί μου, ὁ Θεὸς σὰν Πατέρας στοργικὸς ποὺ ἀγαπᾷ, γιατί εἶναι πατέρας, καὶ εἶναι πατέρας, γιατί ἀγαπᾷ, παρηγορεῖ στὶς στιγμὲς τοῦ πόνου καὶ τῆς θλίψεως καὶ τονώνει τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἐμψυχώνει τὶς ὥρες τῆς ἀβεβαιότητος καὶ τῶν κλονισμῶν, κρατύνει τὴν ἐλπίδα «ἐπὶ τὸν ἰσχυρὸν βραχίονα», μᾶς μεταμορφώνει σὲ θαρρετοὺς καὶ ἀνδρείους καὶ κυρίως κανένα δὲν καταισχύνει, γιατί «ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα ἔχει χυθῆ μὲ ἀφθονία στὶς καρδιές μας διὰ μέσου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποὺ μᾶς ἔχει δοθῆ».

Ἀδελφοί· μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν Θεὸ Πατέρα.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]